

Sadržaj:

Uvodna razmatranja.....	2
Aktuelna pitanja saobraćajne politike zemalja u tranziciji.....	6
Zaključna razmatranja.....	10
Literatura.....	11

Uvodna razmatranja

Saobraćajna politika je nauka i veština upravljanja saobraćajnom delatnošću kao jednim od načina upravljanja državnim poslovima. Saobraćajna politika je deo ukupne politike države (društva) i predstavlja deo njegove ekonomske, industrijske, investicione, socijalne, ekološke politike, politike zapošljavanja i dr. Saobraćajna politika na nivou države, bilo da je u vidu preporuka ili zakonom nametnutih obaveza, predstavlja način kojim organi vlasti podstiču razvoj delatnosti. Za ostvarivanje ciljeva preduzimaju se mere za optimalni razvoj svih grana saobraćaja u okviru saobraćajnog sistema zemalja.

Osnovni zadatak saobraćajne politike jeste uspostavljanje optimalne strukture saobraćajnog sistema, koja se ispoljava kroz smanjenje učešća troškova prevoza u ceni materijalnih proizvoda.

Strategijski ciljevi savremene saobraćajne politike su:

- zadovoljavanje društvenih potreba u prevozu, kako putnika, tako i _1 materijalnih dobara;
- jednaki uslovi privređivanja za sve prevoznike u uslovima konkurencije na tržištu prevoznih usluga;
- postizanje društvene rentabilnosti u saobraćaju;
- slobodan izbor prevoznog sredstva;
- uvažavanje ekonomskih, ekoloških, energetskih i drugih prednosti pojedinih saobraćajnih grana (prevozilaca);
- stvaranja optimlanog saobraćajnog sistema i njegove kompati-bilnosti sa jedinstvenim evropskim saobraćajnim sistemom.

Ostvarivanje ciljeva saobraćajne politike zasniva se na sledećim osnovnim načelima:

- integralnom jedinstvu i povezanosti privrede i saobraćaja;
- jedinstvu saobraćajnog sistema;
- optimalnom korišćenju prirodnih, geografskih i ekonomskih uslova;
- maksimalnom sniženju transportnih troškova;
- opštedruštvene rentabilnosti.

U savremenim uslovima saobraćajna politika mora se jasno definisati, a onda i dosledno sprovesti. Za njeno sprovođenja mora postojati odgovarajuća aparatura i institucionalna infrastruktura (zakoni, propisi, pravila, organi i tela za sprovođenje i kontrolu, itd.).

Saobraćajnu politiku države, po pravilu, definišu organi nadležni za saobraćaj, ali u skladu s širim društvenim ciljevima. Stoga se ona usvaja na nivou vlade i skupštine, kao i na nadnacionalnom nivou (EU). Najvažniji organ za definisanje saobraćajne politike, kao i za njeno sprovođenje, jeste Ministarstvo saobraćaja. Sprovođenje zahteva saradnju i sinhronizovane akcije sa drugim ministarstvima, kao i sa institucijama i organima na različitim nivoima.

Mere saobraćajne politike kojima se organizuje, sinhronizuje i prati njena realizacija obuhvataju:

- mere regulacije (zakoni, standardi, pravilnici i dr.);
- politiku cena (oporezivanje, naknade za infrastrukturu, za ekološke uticaje, stimulatvne tarife za javni saobraćaj - uz kompenzaciju pervoznicima i s1,);

• investicionu politiku (usklađivanje razvoja magistralne infrastrukture na nacionalnom i međunarodnom planu, regionalno i lokalno usklađivanje mreže s magistralnom, poboljšanje infrastrukture itd.);

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com